

вързвали; но отъ голѣмия студъ. ранитѣ се подлѣтили: съ дѣсното си ухо Левски оглушалъ, и лѣвата му рѣка отъ рани опѣмала . . .

* * *

Чръзъвичайнитѣ комисари (Кючюкъ-Саядъ-паша, Хаджи Иванчо Пенчовичъ ефенди и Шакиръ ефенди) съ нетърпѣние очаквали арестуването на дякона *Левски*, за да туржтъ *канакъ* на *Арабаконашко-*то произшествие. Новината, че *Кешинъ Първанъ* е хванатъ въ *Какринското* ханче, ги зарадва до уши. Въ честь на комисаритѣ, *Махзаръ-паша* далъ вечеринка въ *конашкия салонъ*. На вечеринката поканени били *софийскитѣ* първенци турци, евреи и българи. Присѣтствували на вечеринката: Хаджи Мано *Стояновъ*, Пешю *Желяски*, Х. Мито *Каймакчи*, Д. *Трайковичъ*, Д. *Кочевъ* и игуменътъ на *драгалевския* манастиръ, отецъ *Геннаді* *Скитникъ*гъ. На гоститѣ си *Махзаръ-паша* разказалъ разни дивотии за хванатия вечъ *Дервинъ оглу Асланъ*, — *Кешинъ Първанъ* — *Дяконъ Левски* — *Василъ Ивановъ Карловеца*.

По казването на Д. *Трайковичъ*, царскитѣ комисари телеграфически поздравили, по поводъ на вечеринката, великия везиръ *Шервани Зааде* съ благополучното арестуване главатарѣтъ на *българското тайно сѣзаклятие*.

Новата (1873) година Левски посрѣщналъ въ плѣвенската тъмница. Градския лѣкаръ прѣгледалъ ранитѣ му, намазалъ ги съ нѣкакви си „мехлеми“ и ги прѣвързалъ съ *ленени парцалетини*.

На 5 Януарий, 1873 год *шеркетъ арабасъ* (дилижансъ) се спрѣла прѣдъ *софийскитѣ* военни казарми. Заптитѣ на рѣцѣ изнесли изъ колата ранени пѣтникъ и го внесли въ една тѣсна и тъмна станчка. Военния командантъ на града *Ссфия* прѣвъ направилъ визита на